

Der er imidlertid et Punkt i Lovudkastets § 5, hvis Afgjørelse vel ikke vil faae nogen Indflydelse paa Krigsskattens Provenue for Statskassen, men der ikke desto mindre har en væsentlig Betydning, og her vel har sin rette Plads til at afhandles.

Lovudkastet bestemmer nemlig, at forsaavidt Jorder ere overdragne i Arvesæfte paa saadan Maade, at Arvesæfteren maa ansees som Eier, er han berettiget til i Aaret 1850, i sin Arvesæfte-Afgift at liquidere $\frac{1}{3}$ af, hvad hans Arvesæfteafgift (uden Afkortning efter Frdg. 5te Juni 1848 § 6) for Aaret 1849 har udgjort, forholdsvis fordeelt paa de Terminer, til hvilke hans Arvesæfteafgift for 1850 forfalder, men iøvrigt har han at udrede den hele, paa Eiendommen faldende, Krigsskat. Herimod har Udvalget Intet at bemærke; thi det er selvfølgelig, at naar Krigsskatten nedsættes til det Halve, saa vil Afdraget af $\frac{1}{3}$ ogsaa her maatte nedsættes til $\frac{1}{6}$, hvilken Regel overalt vil være at følge saavel med Hensyn til denne som de øvrige Paragrapher af Udkastet, isald Udvalgets Hovedforslag bifaldes. Men naar det endvidere hedder i Lovudkastet: „Er Jord paa anden Maade af Eieren overdraget Andre til Brug, da udreder Brugeren, naar Jorden er overdraget ham i Livsæfte, Halvdelen, men naar den er overdraget ham paa Aaremaal eller Dpftigelse, kun Trediedelen af Krigsskatten, og Eieren selv den øvrige Deel“; saa maa Udvalget vel være enig med Lovudkastet i, at det rette Forhold imellem Eiers og Brugers Andeel i Besætningen synes truffet, hvor Brugen er overladt paa Dpftigelse eller Aaremaal; men Udvalget kan ikke være enig i, at Eieren og Livsæfteren skulle bære lige Andeel i Krigsskatten, og kan ikke indrømme, at den i Motiverne anførte Grund til en Forandring af Frdg. 5te Juni 1848 i denne Henseende tilstrækkelig har retfærdiggjort en saadan. Imidlertid kan Udvalgets Majoritet, medunder- tegnede David, Knudsen, Linneemann og Skau ikke andet end erkende, at Eieren er haardt medtagen ved det i Frdg. 5te Juni 1848 fulgte Delingsforhold, ligesom vi heller ikke formaae at indsee rettere, end at dette Delingsforhold er valgt paa en temmelig vilkaarlig Maade. Derimod troe vi, at man vilde komme et ret-

færdigt Forhold langt nærmere, og opnaae en virkelig, og ikke blot en tilfyneladende Lighed mellem Eier og Livsæfter med Hensyn til Krigsskattens Udredelse, naar man bestemte Fordelings-Forholdet til $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$.

Vi gaae nemlig ud fra den Forudsætning, at der i Gjennemsnit indstaaer som prioriteret Gjæld i en Tonde Hartkorn omtrent 300 Rbd., der sikkert er det Høieste, som kan antages. Medens altsaa Krigsskatten udgjør 3 Rbd. 24 $\frac{1}{2}$ pr. Tonde Hartkorn, vil Eieren i Almindelighed faae $\frac{1}{6}$ af 12 Rbd., der er Renten af de prioriterede 300 Rbd., eller 72 $\frac{1}{2}$ restitueret af Prioritetshaveren. Den øvrige Deel af Skatten udgjør 2 Rbd. 3 Mk. eller 240 $\frac{1}{2}$, og det er disse, som Billigheden og Forholdets Natur synes at tale for, at burde fordeles lige imellem Eieren og Livsæfteren. Denne bør derfor, efter vor Formening udrede $\frac{2}{5}$ af Skatten, der paa det Nærmeste ækvivalerer 120 $\frac{1}{2}$ i Forhold til 312. Udvalgets Mindretal (Dankjer, Høier og la Cour) har imidlertid ikke kunnet føle sig overbeviist om, at der, da Frdg. af 5te Juni 1848 engang har fastsat Forholdet af $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ imellem Eieren og Livsæfteren, skulde være tilstrækkelig Grund til heri at gjøre nogen Forandring med Hensyn til den Krigsskat, som nu skal udredes.

Endnu een Bemærkning føler Udvalget sig foranlediget til at gjøre med Hensyn til Lovudkastets § 5. Det bestemmes heri, „at Eieren af Jord og Eiender er berettiget til Fritagelse, for at betale en Ottendedeel af et Aars Rente af al i den paagjældende Eiendom ved Udgangen af 1849 indstaaende Prioritetsgjæld“. At en Ottendedeel her maa forandres til en Sertendedeel, isald vort Hovedforslag antages, have vi allerede høvt Leilighed til at bemærke; men vi troe ogsaa at burde henlede Dpmærksomheden paa, at den samme Fritagelse for Rente-Erlæggelse ogsaa maa tilkomme dem, der besidde deres Eiendom ifølge Kjøbecontract, med Hensyn til de Summer, som de skulde Sælgeren, uden at der for disse er udstedt Prioritets-Obligationer.

Efter saaledes at have afhandlet Hartkorns-Krigsskatten og hvad der refererer sig til Lovudkastets § 5, skulle vi nu gaae over til de følgende Paragrapher og til de andre Maader,